

Zprávy z farnosti

09/2002

Minulé týdny v nás zanechaly zvláštní pocity spojené s povodní, která v naší zemi zasáhla více měst a vesnic. Ten, kdo byl přímo zasažen, ten se bude muset ještě delší dobu zabývat starostmi, které z toho vyplývají. Je potěšitelné, že se našla celá řada lidí, kteří s velikou ochotou a obětavostí pomáhali a stále ještě pomáhají druhým. Nejde ale jen o materiální pomoc, člověk potřebuje i povzbuzení, pochopení od druhých. Budme připraveni tímto způsobem dále pomáhat.

Začíná nám také nový školní rok a to je příležitost, i pro nás dospělé, začít zase nové období. I když nemusíme znovu do školy, přece jen si uvědomujeme, že v životě se stále něčemu novému učíme. Jako děti potřebují ve škole poslouchat, dávat pozor, tak také my máme poslouchat, co nám chce Bůh říci. I ty uplynulé týdny jsou obdobím pro naše poučení. Pochopili jsme něco?

Požehnání vyprošuje

P. František

Povodeň srpen 2002

V nedávných dnech jsme zažili povodně, které neměly více než 100 let obdoby. Proti historickým záplavám jsme na mnohých místech měli výhodu v tom, že jsme o přírodním rozmaru věděli dopředu a že bylo možno se na živél předem připravit. Někdo to bral vážně, někdo spoléhal na svou paměť, že to nikdy nezažil a že co bylo slibováno, prostě nepřijde, někteří možná i chtěli na této události vydělat ... .

Televize nám přinášela nepřetržitá zpravodajství o tom, jak se voda šířila a o tom, jakou spoušť za sebou zanechávala. Ale realita byla daleko drsnější, než televizní obrázky. Mnoho domů zničených, lidí nešťastných a odkázaných na pomoc bližních.

Jak to vypadalo v našem městě, po dlouhé době opět rozděleném na dvě samostatné části, mnoho lidí sledovalo s vyhlídky na Pastýřské stěně. Jediný styk obou polovin města obstarával motoráček pendlující mezi podmokelským hlavním nádražím a děčínským východním nádražím. Pěší pak mohli své známé navštívit přes Tyršův most, který zároveň sloužil jako jediné automobilové spojení pro záchranky, policii, hasiče, ...

Sám jsem těžko rozuměl tomu, že v pondělí 12. srpna jsme autem parkovali v ulici před karlínským náměstím v Praze, procházeli okolní ulice a druhý den televize ukazovala tatáž místa pod vodou až do prvního patra ...

Zatím co jsme s obavami sledovali stoupající vodu v Praze a báli se o její památky, již jsme věděli, že nás podobná situace čeká také. 14. 08. byl uzavřen Tyršův most – Labe se vylilo v okolí viaduktu pod železničním tunelem. Kde jindy sídlí kolotoče, byla voda. A to byl teprve začátek. V ulicích byli vidět lidé, jak naplňují pytle s pískem a utěšňují okna, dveře, silnice, ... Někde bylo již vidět, že vodu zastavit nemohou.

V noci na 15. 08. voda „nespala“. Provoz byl již dávno zastaven i na novém mostě. Voda u podmokelské pošty se došplhala ke dveřím. Před polednem se dostávala do objektu. Voda dále stoupala a lidé přestávali mluvit, postávali a jen bezmocně pozorovali, jak voda nezadržitelně postupuje ulicí směrem ke kinu Sněžník, za jehož vchodem se zastavila. To již zaplavila nejen sklepy, ale i přízemní byty. Obyvatelé jsou postupně evakuováni, v naší charitě přibývá nejen humanitární pomoc, ale i zájemci o ní.

Aby toho nebylo málo, plují po Labi utržené vlečné lodi. Oddechli jsme si, když poslední „vana“ s otvory na přídi i zádi, kterou se nepodařilo včas potopit, šťastně proplula pod děčínskými mosty. Bylo to již na „chlup“. V té chvíli mnoho místa pod Tyršovým mostem nezbývalo, pilíře byly zcela pod vodou. Částečně byl poškozen jen most železniční, naštěstí jezdit se po něm dalo dále.

Na Pastýřskou stěnu putuje procesí. Zamklí lidé pozorují, fotí, filmují, ČT a NOVA zde měla také své lidi a přenosové vozy. Pohled pod skálu do nádvoří domů na nábřeží, kterými proudila rozvodněná řeka, pohled na mosty, kde pod mostovkami nebylo mnoho místa, zaplavené domy směrem ke Střelnici, zaplavená koupaliště byl zdrcující. Zdálo se to tak neskutečné a jako by to snad nikdy nemělo skončit.

Večer 16. 08. konečně přivaly vod polevují a v ulicích lze pozorovat jak voda pomalu ustupuje. Voda skutečně začala opadávat, ale místo úlevy se začala vynořovat zkáza, kterou zanechala. Zničené domy, obchody, úřady, podniky, příroda ...

Co dále? Spolupráce všech lidí, trpělivost, klid. Následky povodní se budou napravovat po celé roky. Uvědomí si lidé, že těžko budeme poroučet větru a dešti? Nebylo by lepší raději s přírodou být „za dobře“ a podřídit se jejím zákonům? Povodně tou letošní rekordní určitě nekončí. Mysleme na to a buďme pokorní.

R.S.

Povodeň nás nemá sílu zbavit našeho lidství **aneb Neštěstí v přímém přenosu**

Zatímco dříve si lidé o neštěstích a jiných událostech vyprávěli a každý, kdo přišel z míst, kde se udála, se těšil zcela mimořádné pozornosti, je to dnes jinak. Pokud nás povodeň nepřipravila o dodávky elektrické energie, můžeme sledovat události v Praze, Znojmě, Děčíně a v dalších zátopových oblastech v přímém přenosu televize.

Pokud jsem já chtěl vidět, jak vypadá situace v Praze na Kampě, dvě stě metrů od mého bydliště, mohl jsem to udělat jen prostřednictvím televize,

protože oblast byla uzavřena. Za pomoc, kterou Česká televize a Český rozhlas poskytují, za snahu pomoci i slovem útěchy a naděje, což je zejména doména rozhlasu, jim patří velký dík. Media také přispívají k tomu, že ten, kdo je nevypne, nemůže říci, že neví o utrpení svých bližních. Je potom naštěstí obtížné být lhostejným.

Ale možná, že jste zažili a zažíváte při pohledech na televizní obrazovku pocity a hnutí, která nejsou jednoduchá, která si žádají, aby byla trochu promyšlena. Pro ty z nás, kterým se nic nestalo, voda k nim nedosáhla, je to mísící se pocit úlevy s jakýmsi pocitem provinění, že jsme a budeme šťastnější než ti, kteří přišli o domov, dům, možná o všechno a třeba i o někoho z blízkých. Pro mnoho citlivých lidí je pohled na neštěstí druhých, které nemohou odvrátit, zdrojem velkého utrpení nad vlastní bezmocností. Právě tak pociťujeme bezmocnost nad stoupající vodou, se kterou nelze nic dělat a bezmocnost nad naším pohodlným fungujícím, automatizovaným, elektronickým světem techniky, který může být rázem zcela vyrazen a který je vůči vodě, když ho zaplavuje, až zoufale bezmocný. Bezmocnost je nemilý stav a může vést k resignaci i k agresivitě. A tak se podívejme ještě dál.

Jakkoliv povodeň znemožňuje používání technických prostředků, závislých na elektřině, jakkoliv nám dává pocítit velkou bezmocnost vůči živlu, který se neptá na naše názory a nijak se neohlíží na naše oprávněné požadavky, nemá sílu nás zbavovat našeho lidství. Ani našich vztahů a ochoty a schopnosti konat dobro. Naopak, jak říká ve svém slovu povzbuzení kardinál Vlček: „Novou nadějí nám vlévá i solidarita tolika dobrých lidí v této chvíli, ochota ke vzájemné pomoci a starost o druhého i jakoby nové vzájemné vztahy.“

A tudy zřejmě vede cesta z pocitu bezmoci a z výčitek svědomí nad tím, že já jsem nezaslouženě šťastnější, než druzí. Můžeme svému spolulidství dát vždy nějaký užitečný výraz. Někdo praktickou fyzickou pomocí, někdo poskytnutím materiální pomoci, jiný finančním příspěvkem. Ale nezapomeňme na další dvě velmi důležité věci: mnozí potřebují naši blízkost - zejména staří lidé, ale nejen oni. Potřebují si povídat, vyjádřit opakovaně své zoufalství, překvapení, obavy o budoucnost, ale také třeba zlobu a výčitky sobě, druhým, Bohu ... . K tomu jsou třeba naše otevřená srdce a uši.

A všichni potřebují podporu našich modliteb. Nejen podporu toho, aby záchranáři a zachraňovaní vše fyzicky vydrželi, ale podporu dlouhodobou, kdy se budou mnozí vyrovnávat s neštěstím, které je stihlo. Odborníci mluví o měsících a někdy létech, které člověk potřebuje na to, aby se vyrovnal s tím, co ho postihlo. Některé vzpomínky zůstanou dokonce celoživotní otevřenou ranou.

Jistě, nemůžeme pomoci všem a ze všech neštěstí. Ale můžeme pomáhat nějakým způsobem každý díky své víře. Ta pomoc už nebude „v přímém

přenosu“, jako jsme viděli tato neštěstí. Ale po stránce duchovní je naopak pomocí v nejpřímějším „přenosu“, protože to, co vychází z víry a lásky, platí před Bohem hned a stále.

P. Aleš Opatrný

Žďár nad Sázavou roku 2002

Jak jistě většina z vás tušíte, toto město na Vysočině se letos stalo známé především díky jedné akci. Konalo se zde od 13. do 18. srpna Celostátní setkání křesťanské mládeže. A protože jsme se ho zúčastnily i my, chtěly bychom vám o něm alespoň něco napsat.

Ve Žďáru se setkala mládež, která se snaží křesťansky žít s různým stupněm úspěchu a která se chce setkat s těmi, kteří se snaží o totéž. Letošní setkání navazovalo na Celosvětové setkání v Torontu. To jsme si připomněli nejen společným motem „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa“, ale i tím, že k nám připutoval z Toronta Kříž světových dnů, který křesťanské mládeži daroval roku 1984 Svatý otec.

Příjezdový den byl tak trochu ve znamení deště. Jižní Čechy měly to nejhorší ze záplav už za sebou a Prahu a sever to ještě čekalo. To se projevílo i na sníženém počtu mládeže z českobudějovické a plzeňské diecéze, ale právě tím žďárským lijákem jsme si mohli uvědomit, že jsme s nimi tak trochu spojeni. Z Děčína jsme jela čtyři děvčata. Náš vlak byl jedním z posledních, který mohl přes Mělník projet. To bylo velké štěstí (pro zajímavost – zpátky jsme jeli prvním vlakem, který na této trati po záplavách projel). Ubytovali jsme se všichni podle diecézí ve školách, dostali programového průvodce, mapu Žďáru, ... Nastalo vybalování mokřých věcí. Večerní zahájení bylo kvůli zatopené louce v klášterním kostele. Uvítali nás i představitelé města, byl přinesen Kříž, promítal se film představující jednotlivé diecéze a vše zakončila adorace, při které jsme si vyprošovali nejen sílu pro snášení různých nesnází, ale i milost toto setkání dobře prožít.

Každý den byl trochu jiný. Spojovala nás mše svatá, dopolední a večerní program a fronty na oběd, na večeři a na WC. Odpolední program jsme si vybírali z široké nabídky (sport, svátost smíření - která fungovala každý den od rána až do noci a to nejen v kostelech, modlitba, stálé adorace, přednášky, tvořivé výtvarné dílny, brigády, návštěva domova důchodců či návštěva světoznámé Zelené hory), nebo ti unavenější šli spát. Podařilo se také sehnat a postavit nové pódium a to na hřišti v areálu zimního stadiónu. Při mších svatých a adoracích jsme mohli poznat skoro všechny naše biskupy a otce kardinála. Dozvěděli jsme se také mnoho zajímavého od účastníků Toronta a shlédli video. Na pódium jsme přivítali mnoho vzácných hostů (R. Lukavský, J. Strach, K. Fischer a další). Ze zajímavostí zde uvedeme: po-

svícení, bohatý kulturní program, křížové cesty, taneční choreografie, jarmark a nemůžeme zapomenout na překvapení v podobě nádherného ohňostroje doprovázeného hudbou. V neděli po závěrečné mši svaté se snad nikomu nechtělo odjíždět. Nakonec se skoro 5 000 mladých rozjelo do svých domovů (ti zatopení mohli ještě zůstat), aby uskutečňovali to, že jsme solí země a světlem světa. Myslíme si, že nikdo tohoto týdne nelitoval a bude na něj ještě dlouho vzpomínat!

Doporučujeme se dívat 15. září na Křesťanský magazín.

Ludmila & Marie Stichovy

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Svatost všedního dne (7. pokračování)

Znovu si připomeňme větu: **Oběť je vyjádřením našeho vztahu ke světu** (viz ZzF č. 07). Do určité míry v minulém čísle (č. 08) to bylo rozebráno s poukazem na II. vatikánský koncil. Je však nutno dodat základní požadavky oběti. Aby **oběť** byla dokonalá – **vyžaduje** naši **lásku**.

F Láska zavazuje vystoupit ze sebe, nemyslet jen na sebe.

F Čím více milujeme, tím více se rozdáváme!

F Čím více se rozdáváme, tím jsme šťastnější!

Láska je pročišťována utrpením. Utrpení je pročišťováno láskou, která:

F vyplývá z milosrdenství, z odříkání sebe sama, svého vlastního požitku k uspokojení bližního;

F vyplývá z moudrosti, neboť zavazuje, abychom neviděli své vlastní stanovisko;

F vyplývá z pokory, protože vymazává tajnou pýchu, která se vždy může skrývat v duši.

Odříkavost je dokonalým skutkem lásky, je spjata s milosrdenstvím, proto **Láska má rozdílnou tvář, ale jen jediný jazyk - jazyk milosrdenství.**

V dnešní době stále voláme po Lásce, ale za jakou lásku jsme je vyměnili!? Neustále se v nás ozývá oblíbené rčení: „... *blížejší košile nežli kabát!*“ A to je projev našeho jáství ... sobectví ... nelásky.

Prožíváme nyní čas „potopy“, kdy mluvíme o solidaritě, soucítění, pomoci ... to vše jsou drobné projevy Lásky (byť někdy i zjištěné), avšak **Obět' a Láska jsou celý život**, který má svou kvalitu právě v jednání, cítění, mluvení; je to síla, která z nás vychází, **je to naše vyzařování**. V ní je obsažena vlídnost, dobrota, něha, přátelství, mírnost, radost ... .

V posledku Láska obsahuje všechny plody Ducha, které sv. Pavel vypočítává v listu Galatským (Gal 5, 22-23):

... láska, radost, pokoj; trpělivost, laskavost, dobrota; shovívavost, tičnost, víra; skromnost, zdrženlivost, čistota.

Jak je to s námi? Pamatujme, už ve SZ (Starý zákon) je psáno:

Lásku neuhásí ani velké vody a řeky ji neodplaví. (Pís. 8, 6)

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

autor: Carlo Carretto
název: Dopisy z pouště
z obsahu:

Minulý večer jsem projížděl Irafokem. Onoho večera jsem si všiml starého Kada. Chvěl se zimou. Zdá se zvláštní hovořit na poušti o zimě, ale je to pravda. Slunce již zapadlo, a proto se Kada třásl zimou.

Napadlo mě darovat mu jednu ze dvou příkrývek, které jsem měl s sebou, ale rád jsem se této myšlenky vzdal. Pomyslel jsem na noc a na to, že bych se pak třásl zimou i já. Neprokázal jsem bližnímu lásku, a proto mě začalo hryzat svědomí. Uvědomil jsem si, že moje kůže je stejná jako jeho, že bych byl udělal dobrý skutek, a že i kdyby mi v noci měla být trochu zima, byl by takový čin od malého bratra zcela na místě.

Z vesnice jsem odjížděl s oběma příkrývkami. Nyní ležely vedle mne na písku a pohled na ně mě plnil hanbou.

Opřel jsem si nohy o skálu a pokoušel se usnout. Ale přišel mi na mysl jeden Tuareg, kterého před měsícem při odpočinku rozmačkala skála. Vstal jsem a přesvědčil se, jestli mi nehrozí podobné nebezpečí. Skála byla šikmá, ale ne natolik, aby to bylo nebezpečné.

Znovu jsem ulehl na písek. Zdálo se mi, jak spím pod velkým balvanem a jak najednou ... . Nepřipadalo mi to vůbec jako sen: viděl jsem, jak se balvan naklání a cítil jsem, jak dopadá přímo na mě. Strašný okamžik!

Celého mě zavalil. Slyšel jsem praskot kostí a pomyslel jsem si, že umírám. Ale ne: žil jsem, ovšem mé tělo bylo celé pod balvanem. Udivovalo mě, že mě nic nebolí, pouze jsem se nemohl hýbat. Otevřel jsem oči a vidím, jak se přede mnou chvěje Kada. Již jsem neváhal dát mu příkrývku,

kteřá stejně ležela nepoužita vedle mne. Chtěl jsem mu ji podat, ale na mých rukou ležel balvan. Nemohl jsem se vůbec pohnout. Pochopil jsem, že toto je očistec. Duši působilo utrpení, že již „nemohla učinit to, co mohla a měla vykonat dříve“. Sebe pod balvanem a příkrývkou opodál budu vidět snad ještě celá léta. Ona je svědkem mého sobectví a mé nepřipravenosti vstoupit do království Boží lásky.

&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

Šárka Koutná

&

O čem jednala Farní rada?

Je po prázdninách - 12. září 2002 bude opět zasedání Farní rady.

✱

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

✱

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2002		1. září
6. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	3. listopadu	1. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Sněmovní kroužek

Tentokrát se kroužek 3. neděli v srpnu nekonal.

Pozor! Příští sněmování bude, jak jste již možná na zadní straně zjistili, jindy než doposud dny. Byly určeny druhé a čtvrté úterky, a to od půl sedmé na naší faře. Snad to bude vyhovovat farníkům více a budou se účastnit v hojnějším počtu.

R. S.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst. (P. František)

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 714 Kč	1 481 Kč	0 Kč	
Únor	8 120 Kč	1 317 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 356 Kč	1 932 Kč	2 500 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 302 Kč	1 452 Kč	0 Kč	
Květen	7 015 Kč	2 231 Kč	3 014 Kč	Na opravu kostelů v diecézi
Červen	9 750 Kč	1 802 Kč	1 950 Kč	Na opravu katedrály v Litoměřicích
Červenec	6 313 Kč	1 616 Kč	0 Kč	
Součet	52 570 Kč	11 831 Kč	10 964 Kč	

- Umíral starý hospodář, děti byly kolem něho. Ještě chtěl nadiktovat poslední vůli, ale už byl velmi slabý. Daly mu proto napít mléka a do něho přidali trochu slivovice. Muž potom trochu poobživil a začal diktovat: „Tu krávu neprodávejte!“
- Katecheta vykládá o svatbě v Káni galilejské. Na závěr položí žákům otázku: „Co si asi mysleli hosté, když Pán Ježíš proměnil vodu ve víno?“ Celá třída mlčí. Konečně zvedá ruku malá Michaela a po vyvolání říká: „Co si mysleli hosté, to nevím, ale moje babička by řekla: „Až se bude vdávat naše Máře, tak ho taky pozveme.“

- „Tak co je nového ve škole?“ „Představ si, tati, že náš nový učitel je závistivý.“ „Proč myslíš?“ „Už mnohokrát, když mě poslal za dveře, řekl: „Kdybch tak já byl tvým otcem!“
- „Co myslíš, co musí člověk udělat, aby se dostal do nebe?“ „Umřít,“ odpověděl chlapec. „To je správné. Ale co musí udělat ještě předtím?“ „Zavolat lékaře.“

Nejen pro děti

<p>SCÉNÁŘ: otec Pavel KRESLÍ: bratr Tomáš</p> <h1>LYGIE</h1> <p>PŘÍBĚH O PRONÁSLEDOVÁNÍ PRVNÍCH KŘESŤANŮ DLE KNIHY QUO VADIS OD HENRYKA SIENKIEWICZE.</p>	<p>ROKU 64 PO KRISTU DAL POLOŠILÉNY CÍSAŘ NERO ZAPÁLIT MĚSTO ŘÍM...</p> <p>JSI GÉNIUS, NERO!</p> <p>NADHERA! MŮJ NEJVÝZNAMNĚJŠÍ ČIN!</p> <p>JSEM ZVĚDAV, KDO TO ODSKÁČE...</p>	<p>...A PAK SVĚDL VINU NA KŘESŤANY.</p> <p>TO URČITĚ TI KŘESTANĚ, VZDYCKY BYLI PODEZŘELI!</p> <p>MÁS PRAVDU, NERO!</p> <p>POTREBÁT (ZHÁREŤ)</p>
<p>NARČENÍ SE ZAČALO ŠÍŘIT MĚSTEM.</p> <p>KDO BY TO DO TĚCH KŘESŤANŮ REKL!</p> <p>VZDYCKY BYLI DIVNÍ: NECHLASTAJÍ, NEKRADOU - TO NENÍ NORMÁLNÍ!</p> <p>NECTÍ NAŠE BOHY!</p> <p>LUMPI JEDNÍ!</p>	<p>A JSOU SOBĚCÍ: SOD SED, DD TE DŮBY ČO SE STAL KŘESŤANEM, MÍ UŽ NECHCE PŮCOVAT MANŽELKU!</p> <p>PRŮ JEDÍ MALÉ DĚTI!</p>	<p>CÍSAŘŠŤÍ VOJÁCI ZAČALI ZATÝKÁNÍ.</p> <p>TADY TAKY BYDLÍ.</p> <p>OTEVŘETE!</p>
<p>KŘESŤANĚ SE MUSELI SCHÁZET TAJNĚ V PODZEMÍ - V KATAKOMBÁCH.</p> <p>NEBOJTE SE!</p> <p>JEŽÍŠ ŘEKL: KDO ZTRATÍ SVŮJ ŽIVOT PRO MĚ, NALÉZNE HO.</p> <p>KLEPU SE STRACHEM URSE!</p> <p>NEBOJ SE LIGIE A POSLUŠEJ, ČO PETR ŘÍKÁ!</p>	<p>PAK SE VRACELI DOMŮ A ČEKALI...</p> <p>NEBOJÍM SE SMRTI, ALE TOHO, ŽE BYCH MOHLA ZAPŘÍT PĀNA JEŽÍŠE.</p> <p>UŽ JSOU TU!</p> <p>BUKLEŠ LIGIE!</p> <p>ON TĚ NENECHÁ SAMOTNOU! DĀ TI SÍLU, LYGIE.</p>	<p>TA NEVYPADĀ, ŽE BY ZAPĀLILA ŘÍM.</p> <p>RYCHLEJÍ!</p> <p>VŽDYŤ JE TO LYGIE.</p>

MEZI CÍSAŘSKÝMI DŮSTOJNÍKY BYL I MARCUS VINICIUS, KTERÉMU SE LYGIE JIŽ DAVNO LÍBILA.

ŘEKNI, ŽE NEJSI KŘEŠŤÁNKÁ, A VŠE ZARÍDÍM!

ZACHRAŇ SI ŽIVOT!

LYGIE A JEJÍ OCHRÁNČE URSUS!

LYGIE!

NEMŮŽU ZAPŘÍT SVŮU VÍRU, MARCU!

TEN VĚCNÝ MI NIKDO NEVEZME.

ZÍTRA VÁS PŘEDHODÍ V CIRKU ŠELMÁM. ŘÍMANÉ SE JIŽ TĚŠÍ NA TEBE I URSU - TVÉHO OBROVITĚHO OTROKA.

DNES GLADIÁTORSKÉ ZÁPASY A KRMENÍ ŠELEM KŘEŠŤANY...

TO JE FAKT BOHATÝ KULTURNÍ PROGRAM.

CÍSAŘ ZIE VŠECHNY.

LYGIE, JEŠTĚ MÁŠ HODINU ČASU, ZAPŘÍZ!

VVRRÁ

AŽ JEŽÍŠE POZNAŠ TAKY HO NEZAPŘEŠ, MARCU!

A NYNÍ BUDE ZÁPASIT LYG URSUS S BYKEM!

NEBUDU!

JEN POČKEJ!

KDYŽ NEBUDE ZÁPASIT, BUDEME SE NUDIT!

BUDE ZÁPASIT!

NACHYSTALI JSME MU PŘEKVAPENÍ, NERO!

AŽ SI MĚ ROZDUPE...

V TOM BYL VPUŠTĚN BYK DO ARÉNY. MARCUS VINICIUS V HLEDÍŠTI ZDĚŠENĚ VYKŘIKL, K BYČÍMU HRĚBTU BYLA PŘIPOUTÁNA LYGIE!

TO JE NÁPAD!

TAK TO NĚ!???

BOŽE DEJ MI SILU!

LYGIE!

CHRRRR... UF CHRRRR...

DO TOHO!

ZVÍŘE I URSUS NAPJALI VŠECHNY SVĚ SÍLY A PAK...

... ZVÍŘE PADLO K ZEMI!

TO JE NEVÍDANÉ

HURÁ

JAK TOHLE DOPADNE? BOŽE, JSI-LI, PROSIM, POMOŽ!

KRUP!

ZLOMIL BYKOVIA VAZ?

MÁRKUS SE VRHL DO ARÉNY.

vydává: <http://www.volny.cz/fatny>

Světový den mládeže 2002 Toronto

Pódium, na které 25. července 2002 odpoledne vystoupil papež Jan Pavel II.

Světového dne mládeže – setkání se Svatým otcem v kanadském Torontu se účastnilo i stovacet českých poutníků. Prožili tam dny od čtvrtka 18. července do středy 31. července. Někteří z nás měli možnost dění sledovat alespoň prostřednictvím radia Proglas.

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

4. Liturgická místa

c) Předsednické sedadlo

Je místem, odkud celebrant řídí modlitbu shromáždění, přímluvy, jedním slovem celou bohoslužbu slova. Je výrazem předsednické funkce, a proto je pro eucharistickou bohoslužbu nepostradatelné. Je vedle oltáře druhým ohniskem, kolem něhož se soustřeďuje eucharistické shromáždění.

Jeho místo je přednostně v podélné ose kostela v závěru apsidy, tedy za oltářem, ledaže by tomu bránila struktura kostela nebo jiné okolnosti, např. přílišná vzdálenost od věřících, a tím znesnadněné spojení s nimi. Předsednické sedadlo je obrácené vždy tváří k lidu (IG 271).

Podmínkou funkčnosti sedadla je, aby kněz, na něm sedící, byl dobře viditelný celému shromáždění a aby ho bylo odsud dobře slyšet. (Celebrant se od něho nejen modlí, ale může vsedě i kázat.) Protože předsedající je jen jeden, mají sedadla ministrantů, ale i jáhna a podjáhna být vhodněji umístěna v presbytáři, aby odsud snadněji vykonávali své úkoly (IG 271).

Podoba sedes má se blížit staré presbyteriální lavici, jednoduchého sedadla bez opěradel. I když přebírá do jisté míry funkci staré katedry biskupa, nesmí mít jeho dnešní podobu (opěradlo, baldachin) (IG 271).

Jako předsednické sedadlo nemá mít nic společného s biskupským trůnem (původní katedra byla dřevěná, později kamenná v závěru apsidy, kolem v půlkruhu stály lavice pro kněze, ve 13. - 14. stol. v důsledku už vybudovaného retabula odstěhovala se katedra na evangelní stranu a obdržela podobu trůnu s baldachinem, který však teprve kolem r. 1600 nabyl dnešní podoby), tím méně smí být ztotožněno se sediliemi pro celebranta a asistenci - odpočívadly, na kterých při barokních mších vyčkávali, když sami odrecitovali Credo, konec sáhodlouhé hudební produkce chrámového sboru.

Místo sedadla bude odvislé od prostorové dispozice presbytáře nebo kostela. V našich kostelích obvykle to bude místo vedle oltáře nebo i před ním stranou středové osy, v nouzových případech i mimo presbytář nebo šikmým umístěním v úhlopříčce kostela. Ponechat stará odpočivná sedadla a kněze bokem k lidu neodpovídá ani symbolice, ani funkčnosti předsednického sedadla.

Doc. ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963
IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964
EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967
OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969
IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ...

Po dlouhých prázdninách

Jsem rád, že nikdo neměl o prázdninách dlouhou chvíli, alespoň si to myslím podle toho, že nikdo nevyluštil „prázdninovou“ úlohu. Ale v tom případě by nás určitě potěšilo, co jste z bohatých prázdninových dní prožili. Rozdělte se s námi? Rád to uveřejním.

A abyste věděli, co jsem vám morzeovkou napsal, zde je „překlad“:

POKUD JSTE VYLUSTILI TYTO ZNACKY, DAVAM VAM DALSI UKOL NAPISTE KRATKY PRIBEH O TOM, CO JSTE HEZKEHO OPRAZDNINACH PROZILI A PREDEJTE HO NA FARU, OTISKNEME TO V NASEM CASOPISE

R. S.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F **„Nic“** – ono asi něco bude, jen tentokrát se ke mně nic nedostalo. O setkáních mládeže se dočtete uvnitř časopisu, stejně tak jako o hlavní události, která přehlušila vše ostatní – o povodni.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 14. 9. Svátek Povýšení svatého kříže
- 20. 9. Svátek Výročí posvěcení litoměřické katedrály
- 21. 9. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
- 28. 9. **Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa**

Významné dny

- 8. 9. Mezinárodní den gramotnosti
- 21. 9. Mezinárodní den míru
- 26. 9. Mezinárodní den neslyšících

Výroční dny biskupů

- 7. 9. Mons. Ender narození (1937) – 65. výročí
- 14. 9. Mons. Škarvada narození (1924)
- 17. 9. Mons. Liška narození (1924)
- 21. 9. Mons. Malý narození (1950)
- 22. 9. Mons. Liška kněžské svěcení (1951)
- 26. 9. Mons. Duka biskupské svěcení (1998)

28. 9. Mons. Graubner jmenován arcibiskupem (1992) – 10. výročí
28. 9. Mons. Malý svátek

Setkávání

POZOR ZMĚNY !!

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ♦ každé 2. a 4. úterý v měsíci v 18:30 - sněmovní kroužek
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:45 na faře - nácvik zpěvu
- ♦ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:30 - setkání Farní rady
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ♦ vyučování náboženství - bude upřesněno

Setkávání v Jílovém

- ♦ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ♦ vyučování náboženství pro děti - bude upřesněno

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek		17:30
Sobota	19:00	(Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové   **Neděle**   **10:40**   Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. září 2002, před 1. nedělí v říjnu ☿